[2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 239

ਕਾਲਾਭਾਈ ਹਮੀਰਭਾਈ ਕਚਛੋਤ
ਬਨਾਮ
ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ
(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 216 ਦੀ 2015)
ਅਪ੍ਰੈਲ 28, 2021

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ,ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860: ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 34 – ਕਤਲ – ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ – ਉਸ ਭਾਗਿਆਨਾ ਦਿਨ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪੀੜਿਤ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਛੁਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜਿਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ - ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਦਿਆਂ ਧਾਰਾ 428 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਇਆ – ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਨਾਲ – ਫੈਸਲਾ: ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ – ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲਿਆ – ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ – ਜਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਹੈ – ਜਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ – ਇਕ ਪੀੜਿਤ ਦੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਨੂੰ ਨਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਰਗੇ ਛੱਡਣਾਂ, ਅਹਿਮ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਮਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਸਨ – ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਟ੍ਰਾਇਲ – ਸਬੂਤ – ਗਵਾਹ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਾਨ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਟ੍ਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੋਟੀਵ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21]

ਪੀਡਬਲਿਊਐਸ-8 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਾਫੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਘਟਨਾ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਹੈੱਡਲਾਈਟ 'ਚਾਲੂ' ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਿੰਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਹੜੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 10.11.2006 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਜਖਮੀ ਆਰ.ਐਮ. ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਐਚ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵੀ.ਆਰ. ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ। ਗਵਾਹ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜਖਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਿਊ-2, ਡਾਕਟਰ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ। [ਪੈਰਾ 17]

ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਿਊਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜਖਮੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਿਊਐਸ 18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ। ਜੇਕਰ PW 20 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ PW 18, 19 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਤੱਕ PWs18 ਅਤੇ 19 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹ ਹਨ। PWs18 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਖਮ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੈ-ਲਗਾਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ, ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਮੁੱਦਮਾਲ ਛੁਰੀ ਅਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੀਰੋਲੋਜੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਖੂਨ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18]

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ PWs 18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਜੋ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਮਾਨਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਲਗਾਤਾਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19, 20][253-ਸੀ-ਡੀ; 256-ਬੀ-ਸੀ] ਮੋਹਰ & ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2002) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 606; ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ & ਓਰਸ (2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 324; ਨਾਰਾਇਣ ਚੇਤਨਰਾਮ ਚੌਧਰੀ & ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2000) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 457 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਨੰਦ ਰਾਮਚੰਦਰ ਚੌਗੁਲੇ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸਿਦਾਰਾਈ ਲਕਸਮਣ ਚੌਗਾਲਾ & ਓਰਸ. (2019) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 50; [2019] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 14; ਅਕੁਲਾ ਵੀਰਾ ਵੇਂਕਟ ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ @ ਬਾਬੀ ਬਨਾਮ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2009) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 246 : [2009] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 543; ਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ & ਅਨਰ. ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ & ਓਰਸ. (2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 311 : [2011] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1176 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2019] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 14 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 10

[2009] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 543 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 10

(2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 311 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 10

(2002) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 606 ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 19

(2011) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 324 ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 19

(2000) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 457 ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 20

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 216 ਆਫ 2015.

ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09.05.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 459 ਆਫ 2010.

ਨਾਲ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 453 ਆਫ 2021 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 290 ਆਫ 2018.

ਹਰਿਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਨਿਰੁਧ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਵਧੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕਾਰਤਿਕੇਯ ਕਾਨੇਜੀਆ, ਸੁਕਨਿਆ ਸਿੰਘ, ਸਮੀਰ ਸਵਰਨ, ਵੈਭਵ ਵੀਰ ਸ਼ੰਕਰ ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਮਿਸ ਸੁਚੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਮਿਸ ਹਿਮਾਦਰੀ ਹਕਸਰ, ਡੀ.ਐਨ. ਰਾਏ, ਲੋਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੌਧਰੀ, ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨਾਇਕ, ਮਿਸ ਡਿਸ਼ਾ ਰਾਏ, ਮਿਸਿਜ ਸੁਮਿਤਾ ਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਮਿਸ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਮਿਸ ਡੀਪਾਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਅਨਿਰੁਧਾ ਪੀ. ਮਾਯੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਕ੍ਰਿ.) ਨੰਬਰ 3227 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲਾਂ 09.05.2014 ਨੂੰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 405 ਦੇ 2010 ਅਤੇ 459 ਦੇ 2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3. ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 290 ਦੇ 2018 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 – ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਰਾਮਸ਼ੀਭਾਈ ਕਚਹੋਟ; ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਕ੍ਰਿ.)ਨੰਬਰ 3227 ਦੇ 2015 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 – ਮੁਲੂਭਾਈ ਮਾਰਖੀਭਾਈ ਨਾਂਦਾਨੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 216 ਦੇ 2015 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 – ਕਲਾਭਾਈ ਹਮੀਰਭਾਈ ਕਚਹੋਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ ਆਈ-215/2006 ਦੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ 11.11.2006 ਨੂੰ ਕੇਸ਼ੋਦ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 326, 324 ਅਤੇ 34 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 07.02.2007 ਨੂੰ ਕੇਸ਼ੋਦ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਹੋ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੂਨਾਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ 34 ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 – ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਰਾਮਸ਼ੀਭਾਈ ਕਚਹੋਟ – ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, 12 ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਐਸ.ਆਈ. ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 3000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਐਸ.ਆਈ. ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਐਸ.ਆਈ. ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦਸ ਦਿਨ ਹੋਰ ਐਸ.ਆਈ. ਲਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 – ਮੁਲੂਭਾਈ ਮਾਰਖੀਭਾਈ ਨਾਂਦਾਨੀਆ – ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰ.ਆਈ. ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, 12 ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਐਸ.ਆਈ. ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਐਸ.ਆਈ. ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦਸ ਦਿਨ ਹੋਰ ਐਸ.ਆਈ. ਲਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 – ਲਾਲਾਭਾਈ ਹੰਬੀਰਭਾਈ ਕਾਕਚਹੋਟ – ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰ.ਆਈ. ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, 12 ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਆਰ.ਆਈ. ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135(1) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਐਸ.ਆਈ. ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦਸ ਦਿਨ ਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 - ਕਾਲਾਭਾਈ ਹਮੀਰਭਾਈ ਕਛੈਟ - ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ 34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰ.ਆਈ. ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਅਤੇ 10000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ S.I. ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ S.I. ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਅਤੇ 100/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਐਸ.ਆਈ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ.2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ 326 ਅਤੇ 324 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਦਿਅਾਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਸਜ਼ਾ 2010 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.459 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.2 ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ 2010 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ.405।

5. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚਲਣਗੀਆਂ ਅਤੇ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਬਤੌਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

6. 10.11.2006 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ, ਬਾਮਨਾਸਾ ਘੇਡ, ਤਾਲੁਕਾ ਕੇਸ਼ੋਦ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ 'ਬੀ' ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜੂਨਾਗੜ੍ਹ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬਾਮਨਾਸਾ ਘੇਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਅਖਾ ਦੇ ਸਿਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 10.11.2006 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 5:00 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ; ਮਿਤੇਸ਼ ਹਰਦਸਭਾਈ ਅਤੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਕਰਸਨਭਾਈ ਨੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਦੀ ਹੀਰੋ ਹੌਂਡਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਕੇਸ਼ੋਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੰਮ ਲਈ ਗਏ ਸਨ। ਗੋਕਲਭਾਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਲਾਭਾਈ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਲਗਭਗ 7:15 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ

ਰਾਮਸ਼ੀਭਾਈ, ਮੁਲੂਭਾਈ ਮਾਰਖੀਭਾਈ ਅਤੇ ਕਾਲਾਭਾਈ ਹਮੀਰਭਾਈ ਕਚਹੋਤ ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਮੁਲੂਭਾਈ ਨੇ ਕੁਹਾੜੀ ਮਾਰੀ, ਜੋ ਗੋਕਲਭਾਈ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੱਗੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ, ਮਿਤੇਸ਼ਭਾਈ ਹਰਦਸਭਾਈ ਅਤੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨੇਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੋਕਲਭਾਈ 'ਤੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਨੇ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਨੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਿਤੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ। ਗੋਕਲਭਾਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਫਿਰ ਕਾਲਾਭਾਈ ਦੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਅਖਾ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਅਤੇ ਮਿਤੇਸ਼ਭਾਈ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਇਲਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਅਤੇ ਮੁਲੂਭਾਈ ਦਾ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜੂਨਾਗੜ੍ਹ ਦੇ ਐਡਲ. ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਗਿਆ।

8. ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 32 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 61 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 313, ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 459 ਦੀ 2010 ਅਤੇ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 405 ਦੀ 2010 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ 428, ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ।

9. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 216 ਦੀ 2015 ਲਈ; ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਰੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 290 ਦੀ 2018 ਲਈ; ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਕ੍ਰਿ.)ਨੰ.3227 ਦੀ 2015 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਿਸ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

10. ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਰਾਵਲ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹੋਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜ਼ਖਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਨੰਦ ਰਾਮਚੰਦਰ ਚੌਗੁਲੇ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸਿਦਾਰਾਈ ਲਕਸ਼ਮਣ ਚੌਗੁਲੇ & ਓਰਸ.', ਅਕੁਲਾ ਵੀਰਾ ਵੈਂਕਟ ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ @ ਬਾਬੀ ਬਨਾਮ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼; ਅਤੇ ਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ & ਅਨ੍ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ & ਓਰਸ.3SUPERSCRIPT.

11. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਰਾਏ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 290 ਆਫ 2018 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਜ਼ਖਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਬਤਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਸੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਖੂਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਗੇ ਗਏ ਜ਼ਖਮ ਉਥਲੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ 07:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਖਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ। ਹੋਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮੋਟੀਵ, ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 15000 ਰੁਪਏ ਦੇਣੇ ਸਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ।

12. ਸ੍ਰੀ ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਕ੍ਰਿ.)ਨੰਬਰ 3227 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ ਉੱਠਾਈ ਗਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਰਾਵਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਰਾਏ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁੱਲ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

13. ਉਲਟ, ਮਿਸ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ, ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਛੁਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-21 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਚੋਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਨੇਤਰ ਸਬੂਤ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜੇ ਹੋਵੇ, ਛੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੋਹਰ & ਅਨ੍ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼4SUPERSCRIPT ਅਤੇ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ & ਓਰਸ.5SUPERSCRIPT ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

14. ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਰਾਵਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਰਾਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ 10.11.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 07:30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਅਤੇ 19 ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 45 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਰਹੇ, ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਅਤੇ 19, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਚੋਟਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-18 ਅਤੇ 19 ਨੇ ਖਾਧ

15. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

16. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਟਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ 32 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 61 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਰਾਜਸ਼ੀਭਾਈ ਮਲਦੇਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-18 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ 10.11.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਗਭਗ 07:30 ਵਜੇ ਬਾਮਨਾਸਾ-ਅਖਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ, ਉਹ, ਮਿਤੇਸ਼ਭਾਈ ਅਤੇ ਗੋਕਲਭਾਈ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸ਼ਾਮ ਲਗਭਗ 05:00 ਵਜੇ ਕੇਸ਼ੋਦ ਗਏ ਸਨ ਹੀਰੋ ਹੌਂਡਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ। ਗੋਕਲਭਾਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ 06:45 ਵਜੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗੋਕਲਭਾਈ ਦੇ ਭਰਾ ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਨੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕੇਸ਼ੋਦ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਬਾਮਨਾਸਾ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਾਭਾਈ – ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖੇਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਵਜਸ਼ੀਭਾਈ ਰਾਮਸ਼ੀਭਾਈ ਚਾਕੂ ਨਾਲ, ਮੁਲੂਭਾਈ ਮਾਰਖੀਭਾਈ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਲਾਭਾਈ ਹਮੀਰਭਾਈ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੇ ਵਾਹਨ ਧੀਮਾ ਕੀਤਾ, ਮੁਲੂਭਾਈ ਮਾਰਖੀਭਾਈ ਨੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਦਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੂੰ ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਮਿਤੇਸ਼ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮਾਸਰੀਭਾਈ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤੀ [ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ii) ਖੱਬੇ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜਖਮ ਸੀ, ਖੱਬੇ 6ਵੇਂ ਅੰਤਰ-ਪਸਲੀ ਖਾਲੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਮੱਧ ਕਲਾਈਕੁਲਰ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰਵਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ 2 ਅਤੇ ½ ਇੰਚ ਲੰਬਾ, ¾ ਇੰਚ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਗੁਹਾ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਖਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਜਖਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟ੍ਰੀਕੁਲਰ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਭੇਦਦਾ ਹੈ।

iii) ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 3 ਇੰਚ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮਧ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ½ ਇੰਚ ਦੂਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਖਮ ½ ਇੰਚ ਚੌੜਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਛਿਲਦਾ ਹੋਇਆ। ਖੂਨ ਬਹਿਣ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

iv) ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੇਠਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1 x ½ x ½ ਇੰਚ ਲੰਬਾ x ਚੌੜਾ x ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ।

v) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਮਾਨਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ½" ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1" x ½" x ½" ਮਾਪਦਾ ਸੀ।

vi) ਸੱਜੇ ਸਕੈਪੁਲਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ 1" ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ 2" ਲੰਬਾ, 1" ਚੌੜਾ

ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਗੁਹਾ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਖਮ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਪਤਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਜੇ ਉੱਪਰੀ ਫੇਫੜੇ ਦੇ ਲੋਬ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ ਸੀ।

vii) ਸੱਜੇ ਸਕੈਪੁਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1"x 1/2" x 1/2" ਮਾਪਦਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਸਿੱਧਾ।

viii) ਸੱਜੇ ਸਕੈਪੁਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1½” x 1" x ½” ਮਾਪਦਾ ਸੀ।

ix) ਸੱਜੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਠੀਕ ਹੇਠਾਂ ਸੱਜੇ ਸਕੈਪੁਲਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਸਕੈਪੁਲਰ ਦੇ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਲੰਬਕਾਰੀ ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1 ½” x 1" x ½” ਮਾਪਦਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ।

x) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਸਮਾਨਤਰ, ਇਸ ਤੋਂ 2" ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 1 ½” x 1” x ½” ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ।

xi) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਰ ਵਿੱਚ, 2" ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 1 ½” x 1” x 1/2" ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ।

xii) ਸੱਜੇ ਪਿੱਠ 'ਤੇ, 10ਵੀਂ ਅੰਤਰਕੋਸ਼ਟੀਯ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ, ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 2"x1" x ½” ਇੱਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ ਸੀ। xiii) ਖੱਬੇ ਸਕੈਪੁਲਾ 'ਤੇ, ਗਰਦਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਲੰਬਕਾਰੀ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਕਿ 2" x 1" x ½” ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ।

xiv) ਟੀ12 ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਅੜਚਨਾਕਾਰ ਜ਼ਖਮ ਜੋ 3 ½ “x 1” ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮੜੀ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਛਿਲਦਾ ਹੈ।

xv) ਐਲ2 ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਅੜਚਨਾਕਾਰ ਜ਼ਖਮ ਜੋ 1 ½ “x 1” x ½” ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ।

xvi) ਐਲ5-ਐਸ1 ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਅੜਚਨਾਕਾਰ ਜ਼ਖਮ ਜੋ 3" x ½” ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮੜੀ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਛਿਲਦਾ ਹੈ।

xvii) ਸੈਕਰਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਲੰਬਕਾਰ, ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਜੋ 1" x1/2" x ½” ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਗਹਿਰਾ।

xviii) ਸੈਕਰਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਲੰਬਕਾਰ, ਮੱਧ ਰੇਖਾ ਜੋ 1"x ½” x ½”, 2" ਹੇਠਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਖਮ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਗਹਿਰਾ।

xix) ਜ਼ਖਮ ਨੰਬਰ 16 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਗਭਗ 1" 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖਮ, ਇਸ ਦੇ ਪਾਸੇ ਲੰਬਕਾਰ ਜੋ 1" x ½ “x 1/2” ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹੇ ਗਏ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ਭਾਈ ਸਰਮਨਭਾਈ ਕਮਾਲੀਆ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੰਚਨਾਮੇ ਦਾ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਾਸਭਾਈ ਭੀਖਾਭਾਈ ਭੇਤਰੀਆ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮਸ਼ਰੀਬਾਈ ਗੋਵਿੰਦਭਾਈ ਕਰੰਗੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-20 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਸ਼ੀ

ਮਾਲਦੇ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 07:30 ਵਜੇ ਇੱਕ ਫੋਨ ਕਾਲ ਆਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜੂਬਾਪੂ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਰਾਜੂਬਾਪੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਰਾਜੂਬਾਪੂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲਾਭਾਈ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਆਖਾ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਮਿਤੇਸ਼ਭਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜਸ਼ੀ ਮਾਲਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਗੋਕਲਭਾਈ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਾਭਾਈ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਂਪ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-21 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੇ ਹੀਰੋ ਹੌਂਡਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਨਾਥੂਭਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈਨ ਡਰਾਪ ਬਾਕਸ ਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ 9825921960 'ਤੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗੋਕਲਭਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਟਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਵਜਸ਼੍ਰੀਭਾਈ ਰਾਮਸ਼ੀ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਉਤਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 15000/- ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਗੋਕਲਭਾਈ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ਭਾਈ ਜੇਠਾਭਾਈ ਪਰਮਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-31 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ।

18. ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਜੋ ਸੱਟ ਮਿਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ, ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ। ਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-20, ਯਾਨੀ, ਮਸ਼ਰਿਬਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-18, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਸੱਟ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਰ, ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸੱਟ ਮੁੱਦਮਲ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਰੋਲੋਜੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਖੂਨ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

19. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਐਸ-18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜੋ ਸਮੂਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪੜ੍ਹੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ

ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਖਮੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 11 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"11. ਇੱਕ ਜਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਾਰਗੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਖਮੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਸੰਗਤੀ ਜੋ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਸ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਰਾਮ ਅਵਧ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਸਨ: (1) ਜਗਦੀਸ਼, ਪੀਡਬਲਯੂ 4, (2) ਜਗਰਨਾਥ, ਅਤੇ (3) ਸੁਰੇਸ਼। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਗਰਜੀਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਸੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਵਿਭੂਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਮ ਅਵਧ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਗਜੀਤ @ ਜਗਰਜੀਤ ਇੱਕ ਗਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਦੀਸ਼ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੱਲੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਦੱਸਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਦੱਸਿਆ।"

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਰੇਸ਼ & ਓਰਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 27 ਅਤੇ 30 ਜੋ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"27. ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਲੱਗਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਲਈ। ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਸਰਦਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਹਮਲਾਵਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਝੂਠਾ ਫਸਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ। (ਵੇਖੋ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [(2009) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 719 : (2010) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 107], ਬਲਰਾਜੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(2010) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 673 : (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 211] ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਸਈਦ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ [(2010) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 259 : (2010) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 1262])

... ...

... ...

30. ਸਾਰੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਕਾਰਨ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਕ ਅਤੇ ਖੌਫ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਜਿਥੇ ਛੱਡਣਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਅਸੰਗਤੀਆਂ, ਸਜਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ।

"9. ਅਤਿਸ਼ਿਆਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯਤਾ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਪਰਖਣ ਲਈ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਕਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" [ਐਡ.: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਨਾਥ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, (2004) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 186, ਪੰਨਾ 192, ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।]

ਇਸ ਲਈ, ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਚਲਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਛੱਡਣਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੋਰ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।" [ਵੀਡੀਓ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰਵਨਨ [(2008) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 587 : (2010) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 580 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2009 ਐਸ.ਸੀ. 152], ਅਰੁਮੁਗਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ [(2008) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 590 : (2009) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 1130 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2009 ਐਸ.ਸੀ. 331], ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. [(2009) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 334 : (2009) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 1352] ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸੰਭੂਦਯਾਲ ਗੁਪਤਾ (ਡਾ.) ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ [(2010) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 657 : ਜੇ.ਟੀ. (2010) 12 ਐਸ.ਸੀ. 287]।

"42. ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਛੱਡਣਾਂ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਚਲਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਰਜਨ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਮੂਲ ਵਿਚਲਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰਵਾਈ। ਸੱਚੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ ਕਦੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਧੋਖਾ ਦੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੇਰਵੇ ਮਾਮੂਲੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਲ ਵਿਚਲਨ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

… … …"

20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਾਮਾਨਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਲਗਾਤਾਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ।

21. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੋਟੀਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ। ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate